

ди време. Иди и вижъ, какъвъ е станалъ.

Потреперила душата на Св. Петра отъ лошо предчувствие. Той приелъ образъ на монахъ и отишелъ при кжщата на Симаха. Почукалъ и влѣзълъ вътре. Веднага видѣлъ Симаха Последниятъ злобно го изгледалъ.

— Миръ Господенъ да има въ твоя домъ! — рекълъ Св. Петъръ. Но Симахъ закрещѣлъ къмъ слугитѣ си:

— Защо сте пуснали да влѣзе този калугеръ въ кжщата ми? Изгонете го веднага! Бързо!

И слугитѣ хванали Св. Петра и го изтласкали навънъ.

Съ болка въ душата си отишелъ Св. Петъръ при Господа, поклонилъ Му се и казалъ:

— Господи, великъ Си Ти и вѣрни сж били Твоитѣ думи. Моля Те, вѣрни въ предишното положение оня човѣкъ, за да бжде спасена душата му.

Усмихналъ се Господъ и двамата мълчаливо отминали.

Не следъ много време Симахъ загубилъ всичко и отново почналъ да вади и дѣла камъни край селото.

Аленъ Макъ

ВОДОСВЕТЪ

Всрѣдъ пѣсни, смѣхъ, игри
навънъ —
ваканцията мина
и днесъ събра ни пакъ съсъ
звънъ
учебната година

Дошли отъ близо и далечъ,
въвъ двора наредени,
следимъ молитвената речъ
на стария свещеникъ.

Той моли Господъ въ тоя часъ
отъ зло да ни закриля
и щедро да дари на насъ:
сполука, здраве, сили.

Съ туптящи, вѣрващи сърдца,
ний слушаме смирения
и свѣтятъ нашитѣ лица
отъ щастие огрѣни.

Свещеникътъ, съ босилковъ
стрѣкъ

наквасенъ въвъ водата,
размахва своята ржка
и ржси ни челата.

Ний знаемъ, капкитѣ вода,
съ молитва осветени,
ще бранятъ всички ни въ беда
презъ нашето учение.

Любомиръ Дойчевъ,